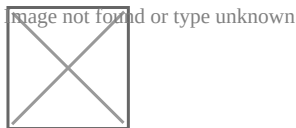

27 Δεκεμβρίου 2014

Το Μήνυμα των Χριστουγέννων

/ [Πεμπτούσια](#)

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ

ΜΕΣΟΓΑΙΑΣ & ΛΑΥΡΕΩΤΙΚΗΣ

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ 104η

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΟ ΜΗΝΥΜΑ

Προς
Τους ευσεβείς Χριστιανούς
της καθ' ημάς Ιεράς Μητροπόλεως

Αγαπητοί μου αδελφοί,

Τι ευλογία η σημερινή ημέρα! Τι ωραία γιορτή! Πόσο βαθιά και πόσο αληθινή! Όποιος νοιώθει τη μικρότητά του, την αμαρτωλότητά του, οποίος ταυτόχρονα ζει ταπεινά την αιώνια διάστασή του, οποίος διατηρεί ζωντανή την πίστη μέσα του, δεν μπορεί σήμερα να μη ζει τη χαρά της εκπληρωμένης προσδοκίας, τη χαρά της αιωνίας λυτρώσεως: *«Σήμερον πάσα φύσις αγάλλεται και χαίρει ότι Χριστός ετέχθη εκ της παρθένου κόρης»*. Χαρά και αγαλλίασή μας η γέννηση του Κυρίου, η ενανθρώπησή Του, η παρουσία Του ανάμεσά μας· *«Μεθ' ημών ο Θεός. Ο λαός ο πορευόμενος εν σκότει, ίδε φως μέγα, ότι μεθ' ημών ο Θεός»*.

Μέσα στον αρχέγονο παράδεισο της Εδέμ ψάχνει ο Θεός τον χαμένο, τον πεσμένο στην αμαρτία άνθρωπο: *Ἀδάμ, που εί;*» (Γεν. γ' 9), αντηχεί βροντώδης η φωνή του Θεού. Μέσα στην εξορία της ιστορίας, *«Θεέ μου, που είσαι;»* ακούγεται αγωνιώδης η κραυγή του ανθρώπου. Ο Μωϋσής, ο Δαβίδ, οι προφήτες, οι προπάτορες, τα έθνη και οι λαοί τον Θεό προσδοκούσαν: *«Και αυτός προσδοκία εθνών»* (Γεν. μθ' 10). Ζούσαν περισσότερο την απουσία Του και την αμαρτία τους και λαχταρούσαν την παρουσία Του και τη λύτρωσή τους. Αυτό τους έλειπε, αυτό στερούνταν.

Αυτό που σήμερα γιορτάζουμε είναι η κατάργηση του προηγούμενου δράματος, του χωρισμού από τον Θεό, και η ανατολή της θεϊκής παρουσίας στον κόσμο. «*Επί της γης ώφθη και τοις ανθρώποις συνανεστράφη*» (Βαρούχ γ' 38). Και όχι μόνον. Ο Κύριος έρχεται στον κόσμο και εισέρχεται στην ιστορία «*εν ομοιώματι ανθρώπου γενόμενος*» (Φιλιπ. β' 7), έρχεται ως άνθρωπος. Καθώς ο Χριστός γεννάται εκ της παρθένου, τιμά την ανθρώπινη φύση και την αναγεννά. Τι τιμή να είσαι άνθρωπος! Τι ευλογία να κληρονομείς την θεοείδεια, τη δυνατότητα της ομοιώσεως, της κοινωνίας, της ενώσεως μαζί Του, της θεώσεως! Αυτή είναι η Ορθόδοξη θεολογία και ανθρωπολογία, ότι γίνεται ο Θεός άνθρωπος, για να κάνει θεό τον άνθρωπο.

Και τι φοβερό! Όλο αυτό, η προοπτική της θεώσεως, παραμένει άγνωστο στον κόσμο δυό χιλιάδες χρόνια μετά τη Γέννηση του Κυρίου. Ίσως και μεταξύ των χριστιανών. Δεν αποτελεί καύχημα ούτε επιθυμία ούτε στόχο και επιδίωξη. Αντίθετα, αυτή η υπέροχη αλήθεια επιμελώς αγνοείται και συστηματικά περιφρονείται και πολεμείται. Η εποχή μας έφτιαξε έναν άνθρωπο με ευδαιμονία δίχως ευτυχία, με χαρές δίχως όμως χαρά, με ανάγκες δίχως πίστη, με καρδιά χωρίς αίμα, με σώμα δίχως ψυχή, με ύπαρξη χωρίς ζωή. Τσαλάκωσε τον κατ' εικόνα Θεού άνθρωπο, ξέσχισε το καθ' ομοίωσιν και στη θέση του έβαλε αυτόν που μοιάζει με τα ζώα και συγγενεύει με το τίποτα. Τι κρίμα! Γι' αυτό και το ερώτημα της παρουσίας του Θεού -που είναι;- αντικαταστάθηκε με αυτό της ύπαρξής Του -άραγε υπάρχει; Η εποχή μας, αντί να μας προτρέψει στη συνάντησή Του, δυστυχώς μας αμφισβητεί και την ύπαρξή Του.

Μέσα στη θύελλα αυτού του κόσμου, μέσα στον παραλογισμό της κοσμικότητας, μέσα στην τρικυμία της απιστίας, κάπου βρισκόμαστε κι εμείς πάνω στο ευλογημένο και ασφαλές σκάφος της πίστεως και της Εκκλησίας. Και ενώ ο κόσμος ξεγελιέται με δεντράκια και λαμπιόνια, με γλυκίσματα και ψεύτικες συνήθειες, με Χριστούγεννα χωρίς Χριστό, η Εκκλησία και μαζί της κι εμείς αγρυπνούμε ψάλλοντας «*μεθ' ημών ο Θεός, γνώτε έθνη και ηττάσθε*», διότι ο Θεός είναι μαζί μας. Δεν υπάρχει μεγαλύτερη αλήθεια, δεν υπάρχει μεγαλύτερη χαρά. «*Δεύτε, λοιπόν, αγαλλιασώμεθα τω Κυρίω το παρόν μυστήριο εκδιηγούμενοι*».

Εύχομαι ο Θεός να μας αξιώνει να είμαστε κι εμείς μαζί Του και να χαρίζει σε όλους σας

ΑΛΗΘΙΝΑ ΚΑΙ ΑΓΙΑΣΜΕΝΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ,

ΚΑΛΗ ΚΑΙ ΕΥΛΟΓΗΜΕΝΗ ΧΡΟΝΙΑ

Μετά πολλής της εν Χριστώ τεχθέντι αγάπης,

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

† Ο Μεσογαίας και Λαυρεωτικής ΝΙΚΟΛΑΟΣ